

11. Rebekka

We lezen uit de Bijbel (BasisBijbel): Genesis 24: 1-33, 50-53 en 61-67

Op zoek naar een vrouw voor Izaäk

1. Abraham was intussen heel erg oud geworden. En de Heer was in alles goed voor hem geweest.
2. Op een dag riep Abraham zijn oudste knecht bij zich. Die knecht had de leiding over alles wat Abraham had.
3. Hij zei tegen hem: "Zweer mij bij de Heer, de God van de hemel en de aarde, dat je voor mijn zoon geen meisje zal uitzoeken uit dit land Kanaän waar ik woon.
4. Ga naar mijn eigen land en zoek daar bij mijn eigen familie een vrouw voor mijn zoon Izaäk uit."
5. Toen zei de knecht tegen hem: "Misschien wil die vrouw niet met mij meegaan naar dit land. Moet ik dan uw zoon terugbrengen naar het land waar u vandaan gekomen bent?"
6. Maar Abraham zei tegen hem: "Nee, je mag in geen geval mijn zoon daarheen terugbrengen.
7. De Heer, de God van de hemel, heeft mij weggehaald uit het huis van mijn vader en uit het land van mijn familie. Hij heeft mij toen gezworen: 'Dit land zal Ik aan jouw familie geven.' Hij zal zijn Engel met je meesturen. Hij zal ervoor zorgen dat je van daar een vrouw voor mijn zoon zal meenemen.
8. Maar als ze niet met je mee wil gaan, hoeft je je niet meer te houden aan de eed die je mij hebt gezworen. Maar beloof me dat je mijn zoon niet daarheen zal terugbrengen."
9. De knecht zwoer dat hij zou doen wat Abraham gezegd had.
10. Toen ging hij met tien kamelen van zijn heer op reis. Hij nam allerlei kostbare geschenken van zijn heer mee. Zo reisde hij naar Mesopotamië, naar de stad waar Abrahams broer Nahor woonde.

De knecht ontmoet Rebekka

11. Toen hij daar aankwam, liet hij de kamelen neerknielen bij een waterput buiten de stad. Het was bijna avond. Op die tijd komen de vrouwen van de stad bij de put water halen.
12. Hij bad: "Heer, God van mijn heer Abraham, wilt U ervoor zorgen dat ik vandaag het juiste meisje ontmoet. Wees alstublieft goed voor mijn heer Abraham.
13. Ik sta hier bij de waterbron en de meisjes van de stad komen hier nu water halen.
14. Ik zal tegen één van de meisjes zeggen: 'Wil je mij wat water uit je kruik laten drinken?' Als ze mij dan antwoordt: 'Drink, en ik zal ook uw kamelen te drinken geven,' dan weet ik dat U háár aanwijst als vrouw voor Izaäk. Dan weet ik dat U goed wil zijn voor mijn heer."
15. Hij was nog niet eens uitgesproken, toen Rebekka de stad uit kwam met haar kruik op haar schouder. Rebekka was de dochter van Betuël, die een zoon was van Milka, de vrouw van Abrahams broer Nahor.
16. Ze was een heel mooi meisje. Ze was ongetrouwd en nog met niemand verloofd. Ze liep naar beneden naar de bron, vulde haar kruik en kwam weer naar boven.
17. Toen liep de knecht naar haar toe en zei: "Mag ik een beetje water drinken uit je kruik?" 18. Ze zei: "Drink, heer," liet snel de kruik op haar hand glijden en gaf hem te drinken.
19. Toen hij genoeg had gedronken, zei ze: "Ik zal ook voor uw kamelen water halen, totdat ze genoeg hebben gedronken."
20. Ze goot snel haar kruik leeg in de drinkbak. Daarna liep ze weer naar de put om water te scheppen voor al zijn kamelen.
21. Verwonderd bleef de man zwijgend naar haar staan kijken. Hij vroeg zich af of de Heer inderdaad haar bedoelde of niet.
22. Toen de kamelen klaar waren met drinken, gaf de man haar een gouden oorring die wel een halve sikkal (5½ gram) woog en twee gouden armbanden die ieder 10 sikkels (110 gram) wogen.
23. Want hij had gevraagd: "Vertel me eens, wie is je vader? En kunnen we bij hem blijven slapen? Heeft hij daarvoor voldoende plaats?"
24. Ze had hem geantwoord: "Mijn vader heet Betuël. Hij is de zoon van Milka, de vrouw van Nahor.

25. We hebben meer dan genoeg stro en voer, en ook plaats om te blijven slapen."

26. Toen knielde de man voor de Heer op de grond, boog zich diep en zei:

27. "Prijs de Heer, de God van mijn heer Abraham. Want Hij is goed geweest voor mijn heer. Hij heeft mij naar het huis van de broer van mijn heer gebracht."

De knecht logeert bij Laban

28. Het meisje liep snel naar huis en vertelde wat er was gebeurd.

29. Rebekka had een broer die Laban heette. Laban kwam onmiddellijk naar buiten en ging snel naar de man bij de bron.

30. Want hij had de sieraden gezien die zijn zus droeg en van haar gehoord wat de man tegen haar gezegd had. De man stond nog steeds bij zijn kamelen bij de bron.

31. Laban zei: "Vriend, kom met me mee naar huis! Waarom sta je nog buiten? Ik heb het huis en de plaats voor de kamelen al helemaal voor je klaar."

32. Toen ging de man met hem mee naar huis. Ze laadden de spullen van de kamelen, namen de zadels af en gaven de dieren stro en voer. Laban liet water brengen zodat zijn gast en de mannen die bij hem waren hun voeten konden wassen.

33. Maar toen het eten voor hem werd neergezet, zei hij: "Vóór ik ga eten wil ik eerst vertellen waarvoor ik ben gekomen." Laban zei: "Vertel maar."

50. Toen antwoordden Laban en Betuël: "De Heer heeft ervoor gezorgd dat het zo is gegaan. Wij mogen daar niets aan veranderen.

51. Daar is Rebekka. Neem haar mee en laat haar trouwen met de zoon van je heer, zoals de Heer heeft gezegd."

52. Toen de knecht dit antwoord hoorde, knielde hij voor de Heer en boog zich diep.

53. Daarna haalde hij zilveren en gouden sieraden tevoorschijn en gaf die aan Rebekka. Ook gaf hij haar mooie kleren. Ook haar broer en haar moeder kregen dure geschenken.

61. Toen maakte Rebekka zich met haar slavinnen klaar en ze vertrokken op de kamelen, met de man mee. Zo nam de knecht Rebekka mee en ging naar huis terug.

62. Izaäk was intussen bij de put Lachai-Roï in het Zuiderland gaan wonen.

63. Op een keer ging hij tegen de avond naar buiten om te bidden in het veld. Toen hij opkeek, zag hij de kamelen aankomen.

64. Toen Rebekka Izaäk zag, liet ze zich snel van haar kameel afglijden.

65. Ze vroeg aan de knecht: "Wie is die man die daar in het veld naar ons toe komt?" Hij antwoordde: "Dat is mijn heer." Toen sloeg ze haar sluier voor haar gezicht.

66. De knecht vertelde Izaäk wat er allemaal gebeurd was.

67. Izaäk bracht haar in de tent die van zijn moeder Sara was geweest. Hij trouwde met Rebekka en hield veel van haar. Zo werd Izaäk getroost na de dood van zijn moeder.

Sara is gestorven. Abraham mist zijn vrouw. Izaäk mist zijn moeder.

Maar er komt een dag waarop Abraham denkt: we moeten weer verder. Het is goed als er weer een vrouw in ons midden woont. Ik ben al oud en Izaäk is op een leeftijd gekomen dat hij kan trouwen. Maar ik wil niet dat hij met een meisje uit Kanaän trouwt. In dit land dienen ze vreemde goden, een meisje uit dit land haalt Izaäk misschien weg bij de dienst van de Heere.

Abraham roept zijn oudste knecht, die alles beheert, bij zich. Hij moet teruggaan naar Haran, waar Abraham vandaan komt. Daar woont Nahor, Abrahams broer met zijn familie. Daar moet de knecht een vrouw voor Izaäk uitzoeken.

In onze tijd zouden we zeggen: 'Laat Izaäk zelf gaan en kijken met wie hij wil trouwen. Tot welk meisje voelt hij zich aangetrokken en hebben ze samen een klik?'

Maar Abraham wil niet dat Izaäk naar Mesopotamië gaat: God heeft Abraham zelf uit dat land gehaald en in Kanaän gebracht met de belofte dat dit het land is dat voor hem en zijn nageslacht zal zijn.

Abraham zegt: 'de Heer zal Zijn engel met je meesturen en zorgen dat je bij het juiste meisje terecht komt. Maar als ze niet met je mee wil ben je vrij van je eed en mag je weer terugkomen naar dit land.'

De knecht reist met 10 kamelen en een paar mannen zo'n 800 kilometer. Uitgerekend is dat ong. 21 dagen. Als hij bij de woonplaats van Abrahams familie komt stopt hij buiten de stad bij een waterput.

Hoe zal hij deze opdracht gaan uitvoeren? Op welke manier gaat hij dit aanpakken? Gaat hij advies vragen bij het stadsbestuur? Of gaat hij op familiebezoek en kijkt hij of er een dochter is die zij geschikt vinden om mee te gaan?

Nee, de knecht gaat in gebed en vraagt om Gods leiding. Welk meisje heeft Hij in gedachten voor Izaäk? Welke vrouw mag bij het verbond gaan horen?

Hij bidt: 'Heer, God van mijn meester. Wees goed voor Abraham en laat mijn opdracht slagen. Wilt U ervoor zorgen dat ik het juiste meisje ontmoet? Straks komen de meisjes van de stad water putten. Ik zal tegen 1 van de meisjes zeggen: wil je mij wat water uit je kruik laten drinken? En als ze dan zegt: drink en ik zal ook uw kamelen te drinken geven; laat dát de vrouw voor Izaäk zijn.'

Hij is nog niet uitgesproken of Rebekka, de kleindochter van Nahor, komt water putten.

De knecht loopt naar haar toe en vraagt: 'mag ik een beetje water drinken uit je kruik?'

Rebekka zegt: 'drink heer'. Ze geeft hem te drinken. Als hij genoeg gedronken heeft zegt ze: 'ik zal ook voor uw kamelen water putten.'

Verwonderd kijkt de knecht toe. Het gaat precies zoals hij gebeden heeft.

Wat kunnen wij veel leren van deze knecht. Ook wij kunnen op kruispunten in ons leven (bijvoorbeeld als we een belangrijke keuze moeten maken) in gebed gaan en God vragen om Zijn leiding. In plaats van advies vragen aan mensen om ons heen, kunnen we advies vragen aan God. Hoe denkt Hij erover en wat is goed voor ons? Wil God mogelijkheden geven?

Als Rebekka klaar is met water putten (voor 10 kamelen die een lange reis gemaakt hebben) geeft de knecht haar een gouden ooring en twee gouden armbanden. Hij vraagt naar haar familie en ze vertelt dat haar vader Betuël heet, hij is een zoon van Milka en Nahor. 'U mag wel bij ons overnachten', zegt ze.

De knecht knielt, dankt en prijst de Heer.

Hij gaat mee naar het huis waar Laban, Rebekka's broer, hem welkom heet en aan tafel nodigt.

Voordat ze gaan eten zegt de knecht: 'ik wil eerst vertellen waarvoor ik gekomen ben'. Hij vertelt over Abraham, Sara en Izaäk en hoe God hen gezegend heeft. Dan vertelt hij over de opdracht die hij van Abraham kreeg en dat de Heer zijn gebed bij de waterput verhoord heeft. 'God heeft mij gebracht naar de kleindochter van de broer van mijn heer. Haar wil ik graag meenemen als bruid voor Izaäk.'

Betuël en Laban zien Gods hand hierin en geven toestemming.

De knecht geeft nog meer sieraden, kledingstukken en geschenken.

Rebekka's familie wil graag dat ze nog een dag of 10 bij hen blijft voordat ze afscheid nemen, maar de knecht wil graag de volgende dag al vertrekken. Ze vragen aan Rebekka wat zij wil.

Zij wil ook de volgende dag vertrekken. Wat heeft ze opeens een ander leven voor haar liggen: ze gaat trouwen, verhuizen naar een ander land en ze mag gaan horen bij een familie die God dient. Alle afgoden mag ze achterlaten in Mesopotamië.
Ze ziet er niet tegenop, nee dit nieuwe leven mag gelijk beginnen!

De volgende ochtend zegent haar familie Rebekka en ze laten haar gaan.
Na een lange tocht komen ze in Kanaän aan. Rebekka en de knecht zien iemand in het veld. Het is Izaäk. Hij ziet de stoet kamelen en een meisje dat zich bedekt met een sluier.
De knecht verteld alles wat er gebeurd is.
Izaäk brengt haar in de tent van zijn moeder. Hij trouwt met Rebekka en houdt veel van haar.
Zo vindt hij troost na de dood van zijn moeder.
God heeft weer vreugde gebracht in zijn leven.

Gebod:

God, U wist welke meisje de vrouw van Izaäk mocht worden, U heeft alle omstandigheden samengebracht. Wilt U ook in ons leven sturing geven? En wilt U ons helpen met onze rol hierin; dat we ons deel doen, de juiste keuzes maken en Uw hulp vragen in gebed?

Vragen:

- Abraham vindt de plek waar hij en Izaäk wonen erg belangrijk, waarom?

Op welke plek woon jij? Waarom? Is dit een plek waar de Heere ook woont? (Vind je dat belangrijk?)

- De knecht heeft een moeilijke opdracht. Hij vraagt hulp aan God. Doe jij dit ook als je voor een keuze/uitdaging/moeilijke opdracht staat?

- De knecht zoekt een gul, zorgzaam en gunnend meisje voor Izaäk. Welke eigenschappen vind jij belangrijk in een partner? (En indien toepasbaar: in een partner voor je kind?)

- Abraham zegt tegen zijn knecht: 'de Heere zal Zijn engel met je meesturen.'

We zien niet dat er een engel in deze geschiedenis voorkomt. Op welke manier is dit wel gebeurd?